

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 15C/102/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213557
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Kurinec
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1312213557.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, pred sudcom JUDr. Mariánom Kurincom, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeným Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenskej republiky zastúpenou Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a .

Účastníkom sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal prostredníctvom svojho zástupcu dňa 27.09. 2012 uvedený návrh na začatie konania, ktorého text /č.l. 1 - 4/, je nasledovný:

„I.

Žalobca považuje za potrebné úvodom upozorniť na fundamentálnu skutočnosť spojenú s argumentom o predpojatosti okresného súdu, ktorý má vec prejednať ako vecne a miestne príslušný súd podľa ust. § 85 ods. 3 zákona č.99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“). Vecne a miestne príslušný súd, ktorý by bol inak oprávnený vec prejednať, je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou. Okresný súd Bratislava III zapríčinil svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) vznik škody na strane žalobcu a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Ak bol sám okresný súd ako štátny orgán škodcom v spore medzi žalobcom a štátom, tak je vylúčené, aby prostredníctvom sudcov rozhodoval predmetný spor. Nerešpektovaním tejto premisy by došlo k negácii zásady nemo debet esse iudex in propria causa. Ústavný súd k potrebe uplatňovania objektívneho hľadiska pri posudzovaní skutočností významných pre rozhodovanie o nezaujatosti sudcov v uznesení sp. zn. I. ÚS 65/05 z 20. apríla 2005 uviedol cit.: „Pri skúmaní podstatných náležitostí pojmu „zákonný sudca“ treba brať do úvahy nielen príslušnú zákonnú úpravu, ale predovšetkým ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd o nezávislom a nestrannom výkone súdnictva. Existencia nestrannosti musí byť určená jednak podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a jednak podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť. V tomto smere ide o zvažovanie zistiteľných skutočností, ktoré môžu nestrannosť sudcu spochybniť. Z tohto pohľadu môže mať dokonca určitý význam aj zjav - zdanie (appearances). Je to inými slovami vyjadrený výstižný výrok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Delcourt v. Belgicko, 1970, séria A, č. 11, podľa ktorého „spravodlivosť má byť nielenže vykonávaná, ale sa aj musí javiť, že je vykonávaná“. Podstatnou je dôvera, ktorou musia súdy v demokratickej spoločnosti u verejnosti vzbudzovať.“ Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo

právo žalobcu na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý.

Žalobca preto v zmysle ust. § 12 OSP žiada, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázanie veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

II.

Žalobca - POHOTOVOSŤ, s.r.o. je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Je registrovaná Obchodným registrom Okresného súdu Bratislava I v oddiele: Sro, Vložka číslo: 23636/B.

III.

Žalobca v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úver č.: 6010056) navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa ust. § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z.z. (ďalej len „Exekučný poriadok“) súdному exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 6010056 dlžníkom (povinným):

- meno a priezvisko dlžníka (povinného): O. P.
- dátum narodenia dlžníka (povinného): XX.XX. XXXX

Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX3232/2011.

Súdny exekútor postupoval podľa procesnej úpravy obsiahnutej v Exekučnom poriadku, najmä podľa ust. §44 ods. 1 Exekučného poriadku a predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu (Okresný súd Bratislava III) pritom ho požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č.: 5103*019677.

Žalobca pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 10/28/2009 a podal postupom podľa ust. §44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Žalobca legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Bohužiaľ sa tak nestalo a to napriek tomu, že podaný návrh spĺňa všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom, resp. Občianskym súdnym poriadkom.

V tejto súvislosti žalobca poukazuje na právnu úpravu procesného postupu exekučného súdu vo veci rozhodovania o zmene súdneho exekútora, ktorá definuje dobu určenú na prijatie rozhodnutia, pričom prekročenie tejto doby je nutné s ohľadom na ochranu základných práv a slobôd kvalifikovať ako porušenie zákona.

a) Podľa ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku platného od 01.09. 2005:

Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

b) Podľa ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12. 2006:

Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná:

§ nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti;

§ si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (v skutočnosti súd nemá inú legálnu možnosť, než o návrhu len na základe posúdenia osoby nového exekútora rozhodnúť a teda do konania nevstupujú iné informačné podnety a nevykonáva sa dokazovanie).

nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

Žalobca tvrdí, že v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Dôkaz: Súdny spis exekučného súdu (Okresný súd Bratislava III) založený pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným: POHOTOVOSTĚ . s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova ul. č.25, Bratislava 811 09 a povinným: O. P., nar. XX.XX. XXXX pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 6010056 (registrácia súdneho exekútora EX3232/2011, číslo poverenia: 5103*019677);

Poznámka žalobcu k dôkaznému bremenu:

Žalobca nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu. Žalobca nedisponuje ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. Žalobca použil rovnopis exekučného titulu ako nutnú prílohu k návrhu na vykonanie exekúcie a zveril ho zvolenému súdnemu exekútorovi. Podľa ust. § 39 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) k návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripojí rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (exekučný titul). Generálne žalobca inicioval exekučné konanie formou zápisnice spísanej u zvoleného súdneho exekútora. Návrh na vykonanie exekúcie zachytený v obsahu zápisnice sa nenachádza v dispozícii žalobcu, ale bol postupom podľa ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku predložený súdnym exekútorom exekučnému súdu a to so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žalobca objektívne nemôže predložiť rovnopis príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu aj preto, že návrh na vykonanie exekúcie (tam kde nedošlo k spísaniu notárskej zápisnice), doručoval zvolenému súdnemu exekútorovi a nie súdu. Podľa ust. § 36 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručенý návrh na vykonanie exekúcie. Žalobca sa snaží vyriešiť prekážky vyplývajúce z vyššie uvedených skutočností práve tým, že ako dôkaz označuje príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Dodávame, že žalobca používa na označenie exekučnej veci všetky informácie, ktoré má k dispozícii a ktoré pozná. Exekučný súd neoznámil žalobcovi spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde.

IV.

Opísaný postup exekučného súdu hodnotíme ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, resp. od 01.12. 2006 s ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp.zn.: I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05).

Poukazujeme na skutočnosť, že žalobca sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 11.03. 2010 o zmene súdneho exekútora (skutkový dej bol zavŕšený dorúčením uznesenia o zmene súdneho exekútora).

V.

Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčísluje nasledovne.

A. Žalobcovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období:

§ na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,- EUR;

§ na udržanie a správu informačného systému sumu 40,- EUR;

§ na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,- EUR;

Na tomto mieste poukazujeme na skutočnosť, že zmyslom právnej úpravy zmeny súdneho exekútora obsiahnutej v ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku je zakotvenie možnosti zmeny exekútora na základe žiadosti najmä v snahe o dôsledné uplatňovanie zásady hospodárnosti v exekučnom konaní, ako aj o zabezpečenie ochrany oprávneného pri nečinnosti súdneho exekútora. Žalobca pristúpil k podaniu návrhu na zmenu súdneho exekútora po strate dôvery k exekútorovi a to najmä pre jeho neefektívne a neúčinné postupy, ktoré nesmerovali k riadnej a včasnej ochrane oprávnených záujmov žalobcu (žalobca mal odôvodniteľné podozrenie vzniku škody na jeho strane). Keďže exekučný súd ostal aj po podaní návrhu na zmenu súdneho exekútora nečinný, musel obdobie nečinnosti prekryvať žalobca svojou aktivitou cielenou na udržanie bonity pohľadávky a jej zabezpečenia usmerňovaním exekútora a ďalších účastných orgánov. To predpokladalo aktívnu systémovú správu pohľadávky žalobcom.

§ na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- EUR.

Celkovo vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a to výlučne vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu márne sumu 175,- EUR. Táto suma by nezaťažila žalobcu, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora by dodržal zákonom stanovenú dobu.

B. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa nášho názoru dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu.

Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že nastanú účinky predpokladané ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu nasledovným rizikám:

§ neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného;

§ neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným;

§ neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko insolvenčnej povinnosti.

Akokoľvek, náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou udanou k rozhodnutiu) a základných práv. Žalobcov uvádza aj ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy:

a. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti;

b. Úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov;

c. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu spôsobila neistotu plánovania ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 77/02).

Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy Slovenskej republiky a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy úprava (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 120/2010 z 12. mája 2010).

Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo účastníkov garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 271/05).

Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzame pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné priesťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa má každý rok poznačený priesťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 663,88 EUR. Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia poukazujeme na doterajšie rozhodnutia ústavného súdu vo veci porušovania práv na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov súdmi v civilnom konaní, konkrétne:

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 203/06-25, kde bolo Žalobcovi priznané finančné zadostučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 235/04-3, kde bolo Žalobcovi priznané finančné zadostučinenie 30.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 347/05, kde bolo Žalobcovi priznané finančné zadostučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 118/06-40, kde bolo Žalobcovi priznané finančné zadostučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a jedného mesiaca;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 110/04-55, kde bolo Žalobcovi priznané finančné zadostučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a deviatich mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 125/04-44, kde bolo Žalobcovi priznané finančné zadostučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a piatich mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 229/04-52, kde bolo Žalobcovi priznané finančné zadostučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a troch mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 21/05-30, kde bolo Žalobcovi priznané finančné zadostučinenie 15.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a troch mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 190/05-36, kde bolo Žalobcovi priznané finančné zadostučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a štyroch mesiacov;

§ Nález ústavného súdu sp. zn.: III. ÚS 301/05-38, kde bolo Žalobcovi priznané finančné zadostučinenie 15.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a jedného mesiaca;

Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 221,28 EUR. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 EUR za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny ústavného súdu teda 663,88 EUR za rok : 12 mesiacov v roku = 55,32 EUR za mesiac.

Upozorňujeme, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 134 dní!

VI.

V danom prípade sa žalobca domáha podanou žalobou náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III.

Žalobca postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania tejto žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Dôkazy: Spis Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku žalobu na náhradu škody uplatňovanej v tomto konaní;

Potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody;

- založené v súdnom spise vedenom pred Okresným súdom Bratislava III v konaní kde ako žalobca vystupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 a ako žalovaný Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, pričom predmetom je náhrada škody a nemajetkovej ujmy zapríčinenej nesprávnym úradným postupom (rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia) pri výkone exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 2170032 dlžníkom (povinným): meno a priezvisko dlžníka (povinného): F. G., dátum narodenia dlžníka

(povinného): XX.XX. XXXX, pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX7587/2009

VII .

S poukazom na vyššie uvedenú skutkovú a právnu argumentáciu tvrdíme, že je nutné:

a) deklarovat' porušenie práva žalobcu na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd;

b) deklarovat' porušenia práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite;

c) deklarovat' porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu (Okresný súd Bratislava III), konkrétne princípu legality, princípu ochrany legitímnych očakávaní, princípu ochrany dôvery v právo, princípu právnej istoty;

d) nahradit' žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetku škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením práv označených pod písm. a) a b) a princípov právneho štátu označených pod písm. b).

a preto žiadame, aby súd:

a) medzitýmnym rozsudok v zmysle ust. § 152 ods. 2 veta druhá in fine O.s.p. rozhodol o základe veci tak, že:

žalovaná: Slovenská republika

jej menom: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky

je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom: Pribinova ul. č. 25, Bratislava 811 09 nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III, pretože tento nerozhodol o jej návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 6010056 dlžníkom (povinným):

· meno a priezvisko dlžníka (povinného): O. P.

· dátum narodenia dlžníka (povinného): XX.XX. XXXX

(kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX3232/2011) v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

b) rozsudkom rozhodol tak, že:

žalovaná: Slovenská republika

jej menom: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky

je povinná zaplatit' žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 175,- EUR a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 221,28 EUR, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaná je zároveň povinná v rovnakej lehote zaplatit' žalobcovi trovy súdneho konania a poukázať ich k rukám jeho právneho zástupcu, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku.“

Zástupca odporcu s návrhom na začatie konania nesúhlasil.

Uznesením č.k. 15C/102/2012-28, zo dňa 22. augusta 2013, súd spojil toto konanie na spoločné konanie s vecami Okresného súdu Bratislava III, vedenými pod sp. zn. 15C/135/2012, sp. zn. 15C/136/2012, sp. zn. 15C/152/2012, sp. zn. 15C/154/2012, sp. zn. 15C/160/2012, a sp. zn. 15C/164/2012 s tým, že uvedené spojené veci budú vedené pod spoločnou sp. zn. 15C/102/2012.

Súd vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

Vec vedená pod spisovou značkou 15C/102/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 36Er/953/2002.

V tejto veci bola podaná dňa 30.05. 2002 tunajšiemu súdu žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnej O. P./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Poverenie bolo udelené dňa 04.06. 2002.

Dňa 02.11. 2009 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora.

Súd vyhovel tomuto návrhu uznesením zo dňa 11.03. 2010, právoplatným dňa 01.07. 2010.

Exekútor vrátil dňa 06.11.2014 súdu poverenie na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky.

Vec vedená pod sp. zn. 15C/135/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 34Er/1063/2002.

V tejto veci bola podaná dňa 06.06. 2002 tunajšiemu súdu žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému M. F./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Poverenie bolo udelené dňa 10.06. 2002.

Dňa 14.10. 2002 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora.

Súd vyhovel tomuto návrhu uznesením zo dňa 10.08. 2010, právoplatným dňa 07.09. 2010.
Dňa 24.10.2011 bolo súdu doručené písomné podanie exekútora, v ktorom oznámil súdu skutočnosti, na základe ktorých žiada súd, aby rozhodol o tom, či je z vykonávania exekúcie vylúčený alebo nie.

Súd o tom doposiaľ nerozhodol.

Exekučné konanie nie je doposiaľ skončené.

Vec vedená pod sp. zn. 15C/136/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 34Er/2203/2002.

V tejto veci bola podaná dňa 10.09. 2002 tunajšiemu súdu žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému Z. C./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Poverenie bolo udelené dňa 12.09. 2002.

Dňa 14.10. 2009 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora.

Súd vyhovel tomuto návrhu uznesením zo dňa 10.08. 2010, právoplatným dňa 07.09. 2010.

Uznesením č. k. 34Er/2203/2002-30, zo dňa 26.06.2013, súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil je z dôvodu úmrtia povinného dňa 11.06.2009 bez zanechania hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku.

Vec vedená pod sp. zn. 15C/152/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 35Er/4036/2006.

V tejto veci bola podaná dňa 26.06. 2006 tunajšiemu súdu žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému S. H./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Poverenie bolo udelené dňa 07.07. 2006.

Dňa 14.10. 2009 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora.

Súd tejto žiadosti vyhovel uznesením zo dňa 12.04. 2011, právoplatným dňa 11.06.2011.

Exekútor vrátil dňa 26.09.2013 súdu poverenie na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky.

Vec vedená pod sp. zn. 15C/154/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 36Er/2359/2002.

V tejto veci bola podaná dňa 01.10. 2002 tunajšiemu súdu žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému S. O./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Poverenia bolo udelené dňa 08.10. 2002.

Dňa 23.11. 2010 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora.

Súd vyhovel tomuto návrhu uznesením zo dňa 11.04. 2011, právoplatným dňa 18.01.2012.

Exekučné konanie nie je doposiaľ skončené.

Vec vedená pod sp. zn. 15C/160/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresnom súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 36Er/1146/ 2002.

V tejto veci bola podaná dňa 13.06. 2002 tunajšiemu súdu žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnej I. N./,o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Poverenie bolo udelené dňa 18.06. 2002.

Dňa 23.11. 2010 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora.

Súd vyhovel tomuto návrhu uznesením zo dňa 11.04. 2011.

Oprávnený podal dňa 04.05.2011 odvolanie proti uvedenému uzneseniu v časti určenia trov pôvodného exekútora.

Exekučné konanie nie je doposiaľ skončené.

Vec vedená pod sp. zn. 15C/164/2012 obsahovo súvisí s vecou Okresného súdu Bratislava III, vedenou pod sp. zn. 36Er/1080/2003.

V tejto veci bola podaná dňa 26.05. 2003 tunajšiemu súdu žiadosť súdneho exekútora, /proti povinnému H. U./, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Poverenie bolo udelené dňa 03.06. 2003.

Dňa 23.11. 2010 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora.

Súd vyhovel tomuto návrhu uznesením, zo dňa 06.06. 2011, právoplatným dňa 02.07. 2011.

Exekučné konanie nie je doposiaľ skončené.

Súd posudzoval takto zistený skutkový stav podľa nasledovných zákonných ustanovení:

Podľa § 44 ods. 7 EP, platným od 01.09. 2005, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 cit. zák., platného od 01.12. 2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi pri výkone verejnej moci.

Podľa § 2 písm. a/ cit. zák., na účely tohto zákona, výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických a právnických osôb.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ cit. zák., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci, nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ cit. zák., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej pred bodkočiarkou cit. zák., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 cit. ust. zák., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom priznaná škoda.

§ 17 cit. zák. má označenie „Spôsob a rozsah náhrady škody.“

Podľa § 17 ods. 1 cit. zák., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ods. 2 cit. ust. zák., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ods. 3 cit. ust. zák., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo,

c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa ods. 4, výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

Podľa ods. 5 cit. ust. zák., v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

§ 7 cit. zák. má označenie „Rozhodnutie o zatknutí, zadržaní alebo iné pozbavenie osobnej slobody.“

§ 8 cit. zák., má označenie „Rozhodnutie o treste, ochrannom opatrení alebo rozhodovaní o väzbe.“

Novela § 17 ods. 4 cit. zák., účinnnej od 01.01. 2013, znie:

„4/ Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. 8a/.“

„8a“ znie nasledovne: „Zákon č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi v znení zákona č. 79/2008 Z.z.“

Novela § 17 cit. zák., účinnnej od 01.01. 2013 znie:

„11. V § 17 sa vypúšťa odsek 5.“

Podľa § 28 cit. zák., zrušuje sa zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 cit. zák., uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo / ušlý zisk /.

Podľa § 11 cit. zák., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 cit. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov na aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa ods. 2 cit. ust. zák., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba právo tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ods. 3 cit. ust. zák., výšku náhrady podľa ods.2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh na začatie konania nebol podaný dôvodne, preto ho zamietol, a to z nasledovných dôvodov:

Súd zamietol návrh v časti uhradenia škody, aj keď je pravdou, že neboli dodržané zákonné lehoty na rozhodnutia o zmene exekútora, avšak konštatuje, že ku škode uvedenej v návrhu na začatie konania nedošlo, pretože ku dňu podania návrhu na začatie konania dňa 27.09. 2012, navrhovateľ exekučné konania stále ako neskončené evidoval, nič na tom nemení ani skutočnosť, že v dvoch veciach boli neskôr vrátené súdu poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu vymoženia pohľadávok a čo sa týka vecí, v ktorej podal exekútor žiadosť o rozhodnutie súdu, či je z vykonávania exekúcie vylúčený, alebo nie a veci vyhlásenia exekúcie za neprípustnú z dôvodu smrti povinného, tak to sú veci vzájomnej komunikácie oprávneného a exekútora.

Súd zamietol návrh na začatie konania v časti uhradenia nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže podľa názoru súdu môže byť uhradená výlučne len fyzickým osobám a teda nie právnickým osobám, táto skutočnosť vyplýva, zo samotného obsahového a gramatického znenia § 17 ods. 2, ods. 3, pričom za takéhoto právneho stavu nič na tom nemení ani použitie výrazu „najmä,“ tento právny názor súdu je podporený aj tým, že pôvodný ods. 4 cit. zák., právne vychádzal z právnej skutočnosti týkajúcej sa výlučne fyzickej osoby, rovnako tak je podporený aj tou právnou skutočnosťou, že aj novelizovaný ods. 4 cit. zák., právne vychádza z právnej skutočnosti týkajúcej sa výlučne fyzickej osoby, ďalej súd poukazuje na to, že aj keď bol pôvodný odsek 5/ vypustený, pričom nemení to nič na skutočnosti, že výšku úhrady podľa ods. 1 a ods. 2 nie je potrebné právne „právne oddeliť,“ logicky to má pochopiteľne povinnosť právne oddeliť fyzická osoba, ktorej sa to týka, ďalej treba vychádzať aj z obsahovej podobnosti, resp. totožnosti so znením § 13 ods. 1, 2 a 3 OZ, ďalej treba vychádzať aj z obsahového právneho rozdelenia § 17 ods. 1 a ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., a ďalej treba poukázať na to, že § 17 cit. zák. má síce označenie: „Spôsob a rozsah náhrady škody,“ avšak „skutočná škoda a ušlý zisk“ uvedenými v ods. 1, sú pojmi § 420 ods. 1, resp. § 442 ods. 1 OZ, kým v ods. 2 je uvedený pojem „ujma,“ ktorý obsahovo i gramaticky vychádza z § 13 ods. 2 OZ, pričom aj pojem „dostatočné zadostučinenie,“ obsahovo i gramaticky vychádza z § 13 ods. ods. 1 cit. zák., rovnako tak pojem „najmä,“ obsahovo i gramaticky vychádza z § 13 ods. 2 OZ a na záver tejto analýzy súd poukazuje i na to, že slovné spojenie uvedené v § 17 ods. 2 Zákona č. 514/3003 Z.z.: „V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak“ . . ., možno obsahovo i gramaticky identifikovať s § 13 ods. 1 OZ: „Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie,“ v súvislosti s ods. 2 cit. ust. zák.: „Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce primerané zadostučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.“

Pre úplnosť analýzy súd poukazuje na to, že v konaniach o ochranu osobnosti je jedna z foriem morálnej satisfakcie /§ 13 ods. 1 OZ/, využívaná forma určovacieho výroku /nie vo forme § 80 písm. c/ OSP/, : „Súd konštatuje, že žalovaný zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobcu tým, že. . .“ čo je teda obsahovo i gramaticky zhodné s „V prípade, ak iba samotné konštatovanie práva. . .“ /§ 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z./.

Na úplný záver analýzy súd poukazuje na to, že aj keď zákonodarca v Zákone č. 514/2003 Z.z. výslovne neuviedol, že je to zákon o zodpovednosti za škodu a nemajetkovej ujmy, ani to výslovne neuviedol v označení § 17 cit. zák., nebolo potrebné tak urobiť, pretože primárne išlo o zodpovednosti za škodu a tu súd poukazuje na to, že predchádzajúci Zákon č. 58/1969 Zb. vôbec nepoznal nemajetkovú ujmu, ale pokiaľ sa v súčasnosti právne aplikuje, tak ako judikoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, je možné v súčasnosti uplatniť si aj nemajetkovú ujmu.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa zásady úspechu v konaní a keďže navrhovateľ nemal v konaní úspech, súd mu nepriznal náhradu trov konania, predstavujúce trovy právneho zastúpenia, odporcovi súd nepriznal náhradu trov konania, keďže mu nevznikli.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods., 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods. 2 cit. ust. zák. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods., 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa nesprávne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 cit. ust. zák. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.